

*Dobré účty dělájí dobré přátele.
Vedoucí vašich regionů uvítá jí,
když vyrovnáte členské příspěvky
za rok 1993 v nejbližší možné
době a to bez nedůstojného
upominání.*

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

1/93
ročník 3

Jediné poučení z dějin je, že se z nich nikdo nepoučí.
Victor Hugo

Václav Dubec.
Novoroční úvaha.

Poučení z dějin ?

Ve zprávách z nešťastné Bosny, zmítané nesmyslnou občanskou válkou, slyšíme výraz "etnická čistka". Nám, kteří jsme se narodili v Polsku a ještě si pamatujeme události na Volyni v letech 1942 až 1944, vyvolávají ta slova mrazení v zádech. Vždyť i na západní Volyni tenkrát probíhala také "etnická čistka" doprovázená heslem "Ukrajna musí být čistá jako slza". A pod tímto heslem následovalo vyvražďování jak jednotlivých polských rodin, tak i celých vesnic. Polská samoobrana to pak Ukrajinčům oplácela, což jen stupňovalo vzájemnou nenávisť obou národností. Další hrůzu zvyšovalo řádění loupeživých band, teror německých okupantů vůči civilnímu obyvatelstvu bez rozlišování jeho národnosti, genocida židovského obyvatelstva, na které se podílely i ukrajinské ozbrojené složky.

V této směsici národností na Volyni zachovávalo české obyvatelstvo neutralitu. Byla to jen otázka času, kdy do tohoto vzájemného nesmyslného vyvražďování budou zataženi i Češi. Právě před padesáti lety se toto nebezpečí stávalo velmi akutní. Ukrajinská povstalecká armáda (UPA), známá spíše pod označením banderovci, již ovládla celé spojitě oblasti pokud byly vzdálené od hlavních komunikací a větších měst. Začaly přibývat i oběti z řad volyňských Čechů a objevily se pokusy vtáhnout do těchto šarvátek také české obyvatelstvo. Smutnou úlohu zde sehrál český emigrant z Protektorátu Antonín Nechutný (později se prokázalo, že byl agentem gestapa), který se zdržoval v té době v českých rodinách v Ulbárově a Újezdčích. Spolupracoval s banderovci a vyzýval Čechy ke vstupu do české povstalecké armády (CePA), která měla tvořit součást UPA. Kdyby se mu jeho plán zdařil, mělo by to pro českou menšinu tragické následky. A právě zde sehrála obrovskou úlohu česká ilegální organizace Blaník, jejíž organizační začátky lze položit již do doby bezprostředně následující po vpádu Němců na Volyn v roce 1941. V ilegálním časopise Hasatel bylo uveřejněno varování před akcí Nechutného a článek "Poslání naší menšiny na Ukrajině" podrobně rozebíral situaci volyňských Čechů a vyzýval k zachování přísné neutrality v národnostních sporech na Volyni. Bez ohledu na naši neutralitu začali však banderovci vystupovat i proti Čechům a vytýkat jim, že čekají na příchod Sovětů, že zabrali Ukrajinčům nejlepší půdu a pod. Začalo také přepadávání českých vesnic. Protože vedení Blaníku tento vývoj očekávalo, začalo před určitou dobou s organizováním domobran, hlavně v těch českých vesnicích, jejichž okolí banderovci ovládali. Když začaly banderovské útoky na české vesnice, byla již domobrana vybudovaná na takové úrovni, že vesnice byly schopny se ubránit. Např. v obci Huleč odrazila domobrana 25 nočních a 17 denních útoků banderovců, v Mirotně 15 nočních a 17 denních útoků, v Zálesí 11 nočních a 5 denních útoků a pod. Protože hrozila další eskalace nepřátelství a zvyšovalo se ohrožení malých českých obcí, které by se nedokázaly samy ubránit banderovským nájezdům, rozhodlo vedení Blaníku pokusit se sjednat s velením banderovců smír. Jednání proběhlo v Dermani a podařilo se vysvětlit banderovskému velení postoj české menšiny a dojednat dodržování neutrality. Útoky na české obce potom přestaly. Za to, že česká menšina přestala období teroru s minimálními ztrátami na životech, lze děkovat především organizaci Blaník.

Až do nástupu volyňských Čechů do 1. čs. armádního sboru byla dohoda z Dermaně banderovci dodržována. O situaci na českých vesnicích v pozdější době byla již zmínka v článku O Dukle tentokrát jinak (Zpravodaj 6/92).

Závěrem nutno zdůraznit, že národnostní neshášenlivost, která vyústí až do ozbrojených srážek nemá vítěze, jsou jen poražení. Důkazem je situace v mnoha městech dnešního světa, takže Victor Hugo, citovaný v úvodu má pravdu.

Na konci starého roku nebo na začátku roku nového se ustálil dobrý zvyk, zamyslet se nad tím, co bylo vykonáno dobrého a úspěšného, radovat se z dosažených výsledků, ale zároveň si připomenout i to, co bylo nesprávné nebo vysloveně špatné. Z těchto zkušeností čerpáme poučení při dalším rozhodování ve své činnosti a snažíme se rozhodovat tak, aby naše jednání co nejlépe zapadlo do celkového směru vývoje. Přemýšlení a účtování koncem roku nemá být jen povrchní tradičně vžitá zvyklost, ale ani sice hlubokou, avšak neploдную meditací o smyslu a účtu života, který tak rychle utíká. Toto přemýšlení a účtování budí plodné, cílevědomé a opřené o skutečnost. Mnuví, nad jiné významný a na historické události tak bohatý rok, dává každému z nás mnoho podnětů k přemýšlení. Ptáte se proč?

Každoročně si přejeme do nového roku všechno nejlepší, zdraví, klid a mír a tu se sám sebe ptám: cožpak je to mít, když se člověk bojí večer otevřít člověku, který klepe na dveře a možná potřebuje pomoc? Cožpak je to mít, když denně čteme v černé kronice o únosech dětí a loupeživých vraždách? Cožpak je to mít, když přítel závidí, když lidé spolu nemluví jen proto, že jsou v různých stranách? Cožpak je to mít, když v nedaleké Jugoslávii umírá tisíce nevinných lidí v bratrovražedné válce a v Africe miliony lidí hynou hladu? Cožpak je to mít, když si sami a vědomě ničíme přírodu a celou planetu? Je mi z toho smutno.

Je mi smutno také z toho, že vstupujeme do roku 1993 ve chvíli, kdy Československo zaniklo po 74 letech své existence. Mnozí z nás tuto skutečnost přijímají s lítostí a někdy i s trpkostí, protože naše volyňská menšina zaplatila tisíce životů našich dětí a synů právě za toto Československo. Možná, že si říkáte, proč jsem to psal, ale věřte, mi já musel ...

A nakonec přeji všem našim členům, všem krajanům a jejich rodinám pevné zdraví a lidské porozumění v roce 1993.

VP

Václav Bižovský PRVNÍ ČESKÁ KAPELA NA VOLYNI

Kapelník František HAJNÝ z Vrčeni u Nepomuku se v r. 1870 přestěhoval s celou kapelou a osmi syny do Dorohostajů. Přesídlil hlavně proto, aby synové nemuseli narukovat do rakouské armády. Jak jsem slyšel z vyprávění svého dědečka, tenkrát se sloužilo v rakouské armádě šest až osm let. Češi, kteří se narodili v Rakousku, nemuseli do ruské armády rukovat. Hned v prvních letech po příjezdu na Volyn, kapela Hajných obohatila kulturní život našich krajanů. Hrávali na zábavách, svatbách, pohřbech, ale také v kostele v Mlynově. Velkou oblibu si získali nejen u svých krajanů, ale také u polského kněze a u polské a ruské šlechty. Tehdy to byla nejlepší kapela na Volyni, brzy proslula v celém kraji, byla zvána hrát na různé oslavy na zámky do Mlynova, Ostrožce, Satyjoiva, Olyky a jinam. Hudba se stala Hajným polovičním povoláním, hudebníci přinášeli domů slušné výdědky, které byly v oněch

těžkých začátcích vlnář vitané, ale jejich manželky musely umět doma v hospodářství všechno. Kapelníkovi Františku Hajnému vydatně pomáhali jeho synové. Učitel Jan Hajný, který v Dorohostajích učil, byl výborný muzikant a složil celou řadu tanečních skladeb. Zemřel poměrně mladý na zápal plic. Druhý syn František Hajný byl kapelníkem v ruské vojenské hudbě v Dubně. Celá kapela Hajných sestávala většinou z členů rodiny. V těch dobách nebyl na Volyni žádný obchod s hudebními nástroji a tak, když muzikanti potřebovali nové nástroje pro rozšíření kapely nebo založení nové, objednávali si je většinou v Plzni, odkud jim posílali sice dobré nástroje, ale drahé. Na fotografii asi z roku 1880 je můj pradědeček František Hajný, zakladatel kapely (sedi uprostřed s helionem).

Kapelník František Hajný zachránil své syny od vojenské služby v rakouské armádě, ale jeho vnuci již

museli rukovat do ruské armády v první světové válce. Někteří vstoupili do České družiny, někteří se dostali do rakouského zajetí a vrátili se až po válce.

U Hajných se vyskolilo hodně hudebníků, kteří zakládali nové kapely na Volyni. Vnuk Františka Hajného, Jaroslav nejen že založil dobrou kapelu v Novinách Českých, ale vyučil také mnoho českých, ukrajinských a polských hudebníků. Antonín Hajný hrál v divišni kapele v ruské armádě, další vnuk Antonín Mojžiš hrál na více nástrojů a vyučoval hudbu mladé šlechtičny na zámku v Olyce. Do jedné z nich se zamiloval, ale její rodina sňatku zabránila tím, že Antonína připravila o život. Do Dorohostajů se vrátil již v rakvi.

Po vnučích nastupovali pravnucci. Vladimír Ferzík, kapelník pozdější kapely Hajných, byl jako kulak v roce 1939 vyvezen na Sibiř, kde v lágru za hladu a mrazu vykonával těžkou práci a domů se vrátil s podlomným zdravím. Mnoho členů rodiny Hajných hrálo v nejrůznějších vojenských kapelách: v carské, polské, sovětské armádě. Václav Hajný byl před válkou hudebníkem v polské armádě a pak v čs. armádním sboru hrál pod taktovkou Vít Nejedlého. Nebyl sám. Do čs. armádního sboru nastoupila většina členů kapely Hajných, ale po válce si již ani jednu společně nezahráli. Vše jsem napsal hlavně podle vyprávění svého dědečka.

Fotografie kapely Hajných

Vladimír Hybler O některých dalších kapelách na Volyni

Velký význam v životě naší menšiny na Volyni měla česká hudba a česká lidová píseň. Téměř v každé větší obci vznikla brzy po jejím založení kapela, většinou dechová. Kapely vyhrávaly při všech příležitostech: o posviceních, poutích, veselících, svatbách, pohřbech. Doprovozely doslova každého od kolečky až do hrobu. V repertoáru byly skladby, které vznikly ve vlasti, ale také skladby z repertoáru ruských a polských vojenských kapel.

Vzpominám si na řadu kapel, kapelníků a hudebníků působících v okolí Lucka. Jeden z nejlepších hudebníků a učitelů hudby byl Jan Janovský, který řadu let působil se svými žáky v Nivě Hubinské i v jiných částech Volyně. Jeho nástupcem

v Nivě Hubinské byl jeho žák kapelník Josef Šobek. Další dechové kapely působily v Ceske Sklini, v Českých Novosilkách, v Michně-Sergejevce, v Ostrově, Račíně a Černém Lese. Rada mladších hudebníků vstoupila do čs. armádního sboru. Byli padlí a ranění. Ti, kteří přežili, se usadili většinou na jižní Moravě. Hudba Josefa Šobka účinkovala v Loděnicích u Pohořelic, hudba Vladimíra Hyblera v Olbramovicích celou řadu let.

Zvyklostem se vymykala smyčcová skupina kapelníka Smrtky z městečka Sienkiewiczowky, ve které působili také jeho tři synové a dcera učitele Peše. Tato skupina mimo jiné vyhrávala s velkým úspěchem po celém Rusku asi dva roky.

Na snímku je skupina žáků dalšího významného kapelníka a učitele hudby Jaroslava Židlického, který z ní vytvořil úspěšné hudební těleso. Chlapci pocházeli z různých českých obcí v okolí Sienkiewiczowky. Na snímku jsou zachyceni v roce 1937 při zájezdu do Kupčicova. Za necelých 7 let mnozí z nich nastoupili do čs. armádního sboru a vytvořili základ vojenské hudby 3. brigády I. čs. armádního sboru.

Tvoříme historickou mapu o Čechách na Volyni

Redakční práce na tvorbě mapy pokročily, ale nemohou být ukončeny, protože k úplnosti schází údaje o více než třetině obcí. Na základě pramenů z let 1886, 1914, 1921 a 1947 (repatriční seznamy) a z vašich členských přihlášek, kde uvádíte nejen místo narození, ale i obec původu, jsme našli a zapsali přes 640 obcí a osad, ve kterých na Volyni Češi žili. Ke dni uzavěrky tohoto čísla Zpravodaje jsme získali údaje, vyhledali a umístili na mapách 434 obce a osady. Zbývá tedy získat údaje a umístít na mapách nejméně 200 obcí a osad. Často jde o malé osady, které na mapách nejsou, někdy i s duplicitními názvy, takže práce je obtížnější. Pravda je, že nejde o významné obce, ale nezahrnout je do historické mapy by bylo hrubým zkrácením skutečnosti a nevyužitím příležitosti přispět ke kvalitnímu zpracování tohoto ojedinělého díla. Sledujeme dle možnosti počty Čechů v jednotlivých obcích v průběhu let 1886 až 1947 a proto taková nevelká soustředění českých rodin dokumentují, jak Češi postupně pronikali do dalších míst. Bylo by od nás všech zúčastněných nezodpovědné, kdybychom nyní sbíraní údajů ukončili a ochudili tak výsledný dokument o důležité historické údaje. Z toho vyplývá, že ve sběru informací o obcích musíme pokračovat, ale jiným způsobem než dosud.

Jak jsme dříve sdělili, požádali jsme některé z vás, přesně 371 členů respondentů, o pomoc a vložili jsme vám do Zpravodaje č. 8/92 anketní listek s prosbou o jeho vyplnění a vrácení do 14 dnů. Do měsíce jste jich vratili 176 a většina odpovědí byla promyšlená a úplných. Proto jsme vám za ně v č. 8/92 Zpravodaje právem poděkovali. Ostatním

respondentům jsme museli do téhož čísla Zpravodaje vložit upomínací lístečky. Na tato upomenutí došlo 65 anketních listků, povětšinou s omlouvou a vysvětlením, pro které vážné důvody odpovědět nemohli. Našlo se však několik respondentů, kteří místo informace o své rodné obci nám sdělili, že jsme nezdrofili a urážíme prostě lidi. Co myslíte, máme se jim omluvit? Tato kapka hořkosti je vyvážena tím, že došlo 20 odpovědí navíc, naprosto iniciativních a úplných. To nás přivedlo na myšlenku, abychom se obrátili na vás na všechny. Prosíme tedy o pomoc každého z vás, kdo není lhostejný a při tom i po tolika letech si potřebné údaje pamatuje. Pokud máte přehled o větším kousku Volyně, rádi vám na požádání pošleme kopie příslušných výseků mapy, abyste do ní zakreslili obce a osady, ale jen ty, které jsou uvedeny na příloze v tomto čísle Zpravodaje. Sdělte, které části mapy (v okolí větších měst) vám máme poslat. Všechny odpovědi, jak jsme vám slibili, sledujeme a pečlivě vyhodnocujeme a nejen to, uložíme je spolu s ostatními materiály o tvorbě historické mapy do archivu, aby se neztratily, jako výsledky ankety našich předchůdců, které Svaz Čechů z Volyně do archivu neodevzdal. Do archivu se tak dostanou odpovědi všech respondentů a také jména těch, kteří byli o pomoc požádáni, dále upomenutí lístečky, vloženými do Zpravodaje č. 8/92 a přesto neodpověděli. Takových je ke dni uzavěrky tohoto čísla Zpravodaje 130 osob. Poděkovat jim za to nelze!! Vzhledem k tomu a také proto, že z některých volyňských obcí členy nemáme, potřebujeme údaje o obcích, jejichž seznam je v příloze k tomuto číslu Zpravodaje.

Obracíme se na všechny, kteří mohou

pomoci, aby přizvali své příbuzné (nezapomente na vnuky) a známé, společně pečlivě seznam prohlédli, vybrali z něj obce, o kterých mohou ČOKOLIV sdělit, vypsalí je všechny na připojený formulář. Formulář vyplíte dle uvedeného vzoru a nejpozději do konce února nám ho pošlete na adresu: ing. Jiří Hofman, Praha 4, Lounských 8. Nezapomente uvést svoji adresu!! Chceme letos historickou mapu vydat a konec února je pro dokončení sběru údajů o obcích nejzazší termín. Redaktoři mapy předem děkují za všechny údaje včas zasláné.

Čtenáři nám piší...

Tentokrát ze Lvova od prezidenta Československé besedy Alexandra Drbala. Mimo jiné píše: "...čtení Zpravodaje mně dělá potěšení. Nacházím v něm mnoho všemožných informací o životě krajanů, které využívám při sepisování stručných dějin Čechů na Ukrajině. Se zájmem ho čtou i jiní členové Besedy. Tak ať se vám daří i v budoucnu..."

Ludvík Svoboda:

Cestami života 2. díl

Upozorňujeme čtenáře, že právě vyšel druhý svazek paměti armádního generála Ludvíka Svobody. Kniha popisuje období od září 1939 do 30. ledna 1943 (odjezd na frontu). Rukopis knihy byl připraven již v roce 1972, ale tehdy nesměl být vydán. Obsáhlý svazek o 380 stranách (cena 120 Kčs) je doplněn mnoha fotografiemi a kresbami. Pokud knihu nedostanete u svého knihkupece, můžete si ji objednat přímo u nakladatelství Prospektum, ILO OO Praha 1, Na poříčí 7. Zorganizujete-li hromadně objednávky, usetříte na postovném.

Blahopřání k životnímu jubileu

Pani Marie VONDRÁČKOVÁ, rozená PĚKNÁ, nejstarší členka Sdružení se narodila 18. února 1898 v Buršově na Volyni, takže letos oslaví své 95. narozeniny. V roce 1900 se rodina přestěhovala do Holovně ve východní Volyni, kde si vystavěli pěknou usedlost. V roce 1932, je bolševici vyhnali, odešli jen v tom, co měli na sobě. Manžel Vondráčkovi byli přestěhováni do Slavuty, kde pracovali v nezdravém prostředí veterinárního střediska. Do Československa přišedli v roce 1947 za synem, příslušníkem I. čs. armádního sboru. Prvních sedm let bydleli v Žitenicích, rok v Litoměřicích, potom v Terezíně. Zde zemřel před 16 léty manžel a před čtyřmi léty starší syn paní Vondráčkové. Mladší syn žije v Terezíně, vnůčka s malou pravnučkou v Litoměřicích, dvě vnůčky s rodinami žijí v zahraničí.

Na přání svého syna navštívila v roce 1968 kraj svého mládí. Zajela také do Holovně, kde hledala dva vysoké smrky,

kteří kdysi rostly před jejich stavením. Stála na cestě, nic nepoznávala, až jí řekl kolemjdoucí Ukrajinec: "Tam de tvoja chata stojala, teper kartoška cvite." Z celé kdysi pěkné usedlosti a z krásného sadu zbylo jen několik pokroucených stromů. Nikdy by se tam již nechtěla vrátit, stále má před očima černou kůlnu a kus pole na místě domu, kde prožila mládí.

Nyní bydlí v Terezíně v domě s pečovatelskou službou, často vyhlíží z okna návštěvy, ale známých je již málo. Život měla velice tvrdý a právě proto vždy pomáhala těm, kteří pomoc potřebovali. I nyní si našla příležitost a poslala příspěvek na přilepšenou černobylyským dětem.

Členové regionu Litoměřicko blahopřejí paní Marii Vondráčkové k tomuto významnému jubileu, přejí jí ještě hodně slunečních dnů.

Miluše Dědková

Redakce se k tomuto blahopřání vřele připojuje.

Zdena Vasiljevová

Z Japonska k Černobylyským

zavítal opět profesor Tóru Anami. Zajímal se stejně jako v srpnu 1991 a v březnu 1992 o zkušenosti z jejich pobytu v nových domovech. Navštívil již jako staré známé repatrianty v Rovně na Sokolovsku, v Kuřivoděch, Butovsi na Jičínku, Rokytnici v Orlických horách, Českých Velenicích a v Krupce. Všude se setkal s milým přijetím, obdivoval se především pili s jakou se věnují nově založeným zahrádkám, ochutnal výpěstky první sklizně. Získával stejně jako minule poznatky, které mohou pomoci při organizaci návratu a hlavně při adaptaci potomků japonských vystěhovalců do Brazílie, kteří se také vrací do historické vlasti.

Telefonicky se přihlásila z Tokia také Simako Murai, která navštívila černobylyské děti ze školy v Březové minulý rok v dubnu a všestranně se zajímala o jejich život. Posílá jim touto cestou srdečné pozdravy.

* **TEPLICKO** - V tomto regionu vznikla nová lokalita repatriantů v obci Osek, do které se dne 17.12.1992 přestěhovalo 28 rodin z Malinovy na Ukrajině. Tím byl dovršen záměr přestěhovat v roce 1992 celkem 152 rodiny, o jehož celkovém plnění píšeme na jiném místě.

Přivítání a zároveň vyřízení všech náležitostí souvisejících s usídlením se zúčastnili přednosta okresního úřadu z Teplíc, starosta obce Osek se svými spolupracovníky, realizátoři repatriace z ministerstva hospodářství České republiky a za naše Sdružení vedoucí regionu Teplíčko Václav Bizovský se Zdenou Mrázkovou a Rostislavem Pospišilem. Celá akce byla výborně organizována a vůči novým repatriantům vyzněla jednoznačně: "Jste naši a přišli jste mezi své".

V tomto duchu jednají i členové regionu, kteří repatriantům podle svých možností pomáhají, např. při vyřízení různých záležitostí na úřadech. Koncem roku jim předali oblečení, které pro ně získali sbírkou ve svém regionu.

* **NYMBURSKO** - Vedoucí regionu Rostislav Kubista to nemá snadné. Členy má rozptýlené na velkém území a ke dvěma lokalitám nových repatriantů v Milovicích a v Butovsi, přibyla třetí v obci Doubravice. Sice jen s dvěma rodinami, ale s řadou počátečních starostí. Přesto, že sám má vážné zdravotní potíže, neztrácí optimismus a humor a pomáhá novým repatriantům, kde je třeba a může: získávat zaměstnání (i vysokým odborníkům, což je dvojnásob užitečné), umísťovat děti ve středních školách, zařizovat dlouhodobé léčení, pomáhat na úřadech při vyřizování důchodů, dokladů a pod. Jen v Butovsi jsou prý problémy natolik vyřešeny (píše jsou mimo jeho možnosti), že si může přijet, např. k Ornstovym jen tak, "v hosti".

Setkání v regionech

* **CHOMUTOVSKO** - Vedoucí regionu Jiřina Kačerová se svými spolupracovníky, za výdatné pomoci tajemníka okresního výboru SBS Pinka Narvy a podpory přednosty okresního úřadu Milana Kostkana zorganizovala předvánoční setkání členů i nečlenů Sdružení, kterého se zúčastnilo kolem 150 lidí. Bylo mezi nimi i kolem 40 nových repatriantů, kteří jsou usídleni v lokalitě Jirkov.

Setkání se konalo v příjemném prostředí okresního kulturního střediska, které sídlí v krásně renovovaném klášteře zvaném Zámek v centru Chomutova. V kulturní části setkání vystoupili učitelky a učitelé hudební školy s pásmem malo známých vánočních písní a koled. Další učitelka zazpívala za doprovodu klavíru řadu písní a arií. Zvlášť jímavé bylo vystoupení asi pětileté Halinky Petruščenkové "repatriantky" z Malinovy, která přednesla dvě náročné básničky, prvu bezvadnou ukrajínštinou a druhou neméně pěknou češtinou. Chvála rodičům zejména mamince. Z celé atmosféry setkání bylo cítit, že mu věnovali patřičnou péči i pracovníci kulturního střediska. Např. každý účastník našel před sebou na stole přáníčka k vánocům a novému roku, zhotovená a namalovaná žáčky místních škol. Členky Sdružení napekly cukroví a jiné dobroty, někteří přivezli jablka ze svých zahrádek, takže i to umocnilo přátelskou atmosféru.

O projevech jen krátce. Přednosta okresního úřadu připomenul, že si repatriantů z Volyně jak dřívějších tak nyníějších na okresě váží a těm novým okresní úřad pomáhá jak může. Tajemník okresního výboru SBS zdůraznil názor pléna obvodního výboru, že naše Sdružení považují za svoji spřízněnou organizaci. "Jste naši" - řekl. Učitelka, která má ve třídě většinu dětí nových repatriantů zdůraznila, že "tyto děti jsou jiné - v tom

lepším smyslu a učivo velmi snaživě dohnaly nebo dohánějí". Za nové repatrianty vyjádřila spokojenost nevádná občanka Malinovy. O činnosti v ústředí Sdružení informovali V. Petříček a J. Hofman. Jen vedoucí regionu Jiřina Kačerová neřečnila, ale zato celé setkání cilevědomě a citlivě řídila.

Za zdáříle setkání patří dík nejen organizátorům, ale také okresnímu úřadu a okresnímu výboru SBS, které přispěly k jeho hmotnému zajištění. Nechyběla ani obvyklá finanční sbírka pro potřeby Sdružení.

* **PRAHA** - pořáda dne 15. února 1993 od 16 do 22 hodin MASOPUSTNÍ VEČÍREK ve vinárně Domu armády Praha, (stanice metra Dejvická). Zajímeci z mimopražských regionů se mohou písemně přihlásit u vedoucí pražského regionu Ireny Malinské, 118 01 Praha 1, U lužického semináře 19, telefon (02) 539895. Zároveň je nutno složenkou zaslat zálohu 100 Kčs na večeri a další pohostění.

Setkání krajanů v Moravskokrumlovském regionu se koná dne 6. března 1993 od 13.30 hod. v Kulturním domě v Braníšovicích okr. Znojmo. A. Pichrt

Vážení organizátoři krajaňských setkání! V průběhu roku 1993 budete jistě organizovat další zájmová setkání jak v regionech tak i podle obcí původu, rodů a pod. V minulém roce si někteří zajímeci o více setkání stěžovali, že termíny nikdo nekoordinoval a proto se v jeden den konala dvě i více akcí. Proto vás prosíme, abyste nám do uzavřítých únorových čísla sdělili předběžné termíny, místa a názvy akcí, které hodláte letos organizovat a tento přehled pak najdete v únorovém čísle Zpravodaje. Všem vedoucím regionů doporučujeme, aby při organizování schůzek na ně zvali i své kolegy vedoucí sousedních regionů.

Dary

Na fond Sdružení darovali:

- sbírka na setkání krajanů v Chomutově dne 19. 12. 1992 vynesla 1.000 Kčs,
- Drahošlava Nývrtová z Prahy 100 Kčs,
- Jan Prošek z Mírohoště, nyní v Praze 9,
- Hloubětíně 200 Kčs, - Jaroslav Mec z Prahy 50 Kčs

Na tiskový fond darovali:

- Stanislav Kabát 200 Kčs, - Emilie Kimlová a Jiřina Kimlová z Hukovic každá 100 Kčs, - PhDr. Naďa Valášková z Etnografického ústavu 350 Kčs,
- Ladislav Brzák z Úmyslovic, na památku své matky přispěl "na papír pro Zpravodaj" částkou 100 Kčs,
- Slavěna Němcová z Chomutova 100 Kčs,
- Marie Hamáčková z Chomutova 100 Kčs, - Miloslav Svitek z Udlic 100 Kčs,
- Naděžda Zvěřinová ze Sadské 1.000 Kčs, - Josef Zelený z Tábora 100 Kčs,
- Václav Četverík z Lovosic 100 Kčs,
- Jiří Stehlik z Bílého Újezda 100 Kčs,
- Miluše Smetanová z Polep 200 Kčs

Repatriace v roce 1992

Ve Zpravodaji 5/1992 jsme vás informovali, že v roce 1992 přesídli z obce Malinovy na Ukrajině do České republiky 520 osob (152 rodiny), které se usídlí v 15 lokalitách. Podle informací, které jsme získali na ministerstvu hospodářství České republiky, všechny rodiny byly již usídleny.

Z pověření ústředního výboru Sdružení děkujeme funkcionářům ministerstva hospodářství ČR: náměstkoví ministra ing. Janu PŘIKRYLOVI, CSc, ing. Pavlu BRAHOVI, ing. Evě PILÁŘOVÉ a Anně LOJKOVÉ za vše, co pro naše repatrianty z Ukrajiny vykonali a za to, co se snaží dobrého udělat pro další repatrianty.

O realizaci repatriace v roce 1993 vláda České republiky do uzavěrky tohoto čísla Zpravodaje nerozhodla.

Dne 27. prosince 1992 nás ve věku 74 let opustila krajananka Věra BRZÁKOVÁ rozená Rudolfová původně z Mstěšina u Lucka. Nyní žila v Úmyslovicích na Poděbradsku a aktivně přispívala k důležitým akcím Sdružení: budování putovní výstavy, sepsování kroniky své rodné obce a jiných akcí. Pro svoji čestnost, skromnost a pracovitost, lásku a úctu k půdě, k předkům a k rodné zemi zůstane trvale ve vzpomínkách svých krajanů.

Upozornění

Všichni, kteří finančně přispěli na vydání knihy *Zeny bojující*, si ji mohou vyzvednout buď na některé schůzce pražského regionu Sdružení nebo na setkání členů SBS, které se koná každý poslední čtvrtek v měsíci v Domě čarmády Praha, (stanice metra Dejvická).

ZPRAVODAJ - vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Vychází jako občasník. Redakční rada: PhDr. Alena Sobotková, ing. Václav Petříček, CSc, doc.PhDr. Václav Zidlický, CSc. Redaktorka: PhDr. Alena Sobotková, 100 00 Praha 10, Průběžná 56. Příspěvky zasílejte na výše uvedenou adresu vždy do 10. dne každého měsíce. Příspěvky nejsou honorovány. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Podávání zásilek povoleno ředitelstvím pošt Praha čj. 544/91 - P1 z 21. března 1991. Toto číslo vyšlo v lednu 1993. Neoproděje. Tiskne NEOSSET Praha.

Seznam obcí na Volyni, o kterých dosud schází údaje a URČENÍ MÍSTA k tomu, aby je bylo možno zařadit na historickou mapu.

Por. čís.	Název obce (Variantní název)	Počet repatriovných osob v r.47*)						
			130 Hnidav		291 Malé Horošky	11	471 Sosiště	2
			636 Holovčice		293 Malínsk	13	473 Stakčín	
			134 Holovenka	20	297 Marchelevsk	7	474 Stará Alexandrovka	17
			135 Holovli		299 Marjánovka	24	475 Staro Konstantinovo	18
			648 Hradiště		300 Marjatin	64	476 Starkoviče	
			136 Holuboviči		642 Marjanovo		477 Staromylsk	13
			147 Hrinovština		Mežiliska		478 Starýk	2
			151 Hurkovy	4	okr.Ostrog)		479 Starý Lubar	1
			153 Hurka Oľšanská		306 Meziričky		482 Stepan	
			155 Chodaky	12	309 Mikytyče	14	483 Stovec	
			157 Chorovice	131	310 Milatín	10	485 Stremihorod	
02	Albinovka	6	161 Chutor Dalnyj	22	320 Mizočik		490 Suchoval	
03	Alexandrie	30	162 Chut.Ševčenko	2	(Mizočín)		491 Svattje (Svatá)	
05	Alexejevka		167 Ivanoviči	35	321 Mížhirne	172	493 Sviščovka	
09	Andrušovka	5	169 Izjaslav	7	322 Mjaskova		496 Svjaty	
	Arcišín		170 Izky		324 Mohiljany		494 Sviňuchy	5
13	Artigin		175 Jadvinovka	3	335 Nemírovka		498 Sýtne	3
17	Baranovka	24	176 Jadvinovo	287 !!	Nedašky		501 Šepetovka	95
18	Baraševka	12	Jadvipol		336 Neskiniče		503 Šestiv	2
19	Baraši	10	177 Janova Dolina		337 Nesvič	10	504 Šily	6
22	Bašová(Bašava)	3	178 Janoviči		338 Neverkov	12	505 Široká	10
23	Baťkov	10	179 Jaroslavl		339 Nikolajevka		509 Štěpánovka	21
27	Berezno	29	180 Jarovka	4	343 Nižní Holovné	223	510 Šumsk	15
28	Bezimovka	2	181 Jasnober	5	344 Nová Grebla		610 Šprachy	
29	Bělecká Dolina	62	186 Junkovka		345 Nová Huta	24	516 Teter	3
31	Bělokoroviče	6	187 Janovka ve vých.	13	346 Nové Ivaniče	49	517 Tlučné	
34	Bilgorodok		189 Kalenskoje		351 Novomylsk	8	519 Torkanovka	4
37	Bober		191 Kamanotlokoči	4	352 Novopol	11	520 Travlín	7
41	Bobrujsk		192 Kameňka	2	359 Nový Krivín	5	521 Trojanov	8
44	Boletkovce	4	193 Kamenná Verba	3	360 Nový Mosor	4	522 Trokoviče	11
45	Bobuběviči	20			361 Nový Počajev	1	524 Trutkoviče	3
47	Babín		194 Kamenný Brod	11	362 Nový Višňovec	6	525 Tučín	39
49	Borochov	12	199 Kiverce	12	Olingrod		526 Turie	3
51	Botkeviče	4			368 Oľšanovka	8	527 Turkánov	
52	Božkovič	2	Kemirovka	2	373 Osovik	21	530 Týlavka	2
53	Brádím		201 Klín Smord	18	375 Ostroh	57	534 Ujma Lokačská	3
54	Brodov		202 Klíščicha		377 Ostrožec		536 Uljanovka	5
55	Bronko		203 Kločev	1	381 Ozerany	322	537 Ušomír	
57	Bubešovka	10	206 Kňažský Chutor		382 Ozerany Malé		541 Velké Záhorce	69
58	Bublany	3	210 Kochanovka		383 Oženy		542 Verba	246
59	Buda Holubijevská	15	209 Kochanka		385 Pečálovka		543 Verby	58
62	Buldičev		211 Kolicivanovo		643 Pidložci		546 Veselovka	8
63	Budoviči	9	214 Komárovka	8	391 Piatikory	6	549 Vilhivka	7
64	Budy	5	219 Korčunok u Pohor		392 Piratýn	35	552 Višňevce	
66	Burkovec	4	221 Korec	38	393 Pisky	17	Vitolđa(je to Dolinka?)	
67	Busly	13	223 Korosteň	21	397 Ploska (u Ostrogo)		554 Vitoníž	12
69	Bykovka	12	224 Koršov Nový	47	398 Počajev		Vičinec	
70	Cehov	10	(u Lucka)		408 Pokaščev	34	556 Voďaná	
72	Cucněv		226 Kostopol	40	410 Polanovka		557 Vojtín	
74	Cviesve	7	228 Koveľ	1	411 Poleska		560 Vorončín	2
77	Čerňachov	2	230 Kozín Perespa	34	(Poleskoje)		561 Vouč	
78	Česká u Mlynova		231 Krajeviče	8	412 Poljachova		562 Vrbjěno	5
640	Čihyry		237 Krasnosyle	4	415 Popil'ňa		570 Vyšpol	5
81	Čeršašov	40	(u Rovna)		419 Psýště	3	571 Zablottice	4
			239 Kremljanka	22	421 Pulavy		575 Zahorště	2
			240 Krivín (u Ostroga)		422 Pusto-Ivaně	24	576 Zakoty	5
82	Česká Kolonie		241 Krošna Česká	478	424 Radča	3	579 Zámostí	
84	Čudno	9	242 Krošna Ukr.	57	428 Retkoduby	14	580 Zástava	
85	Čerka		247 Křivucha	200!!	429 Rementoviče	4	589 Zavorot'je	44
641	Český Les		648 Ksaverov		432 Romanov-kol.		584 Zborov(souvisí s Pijání ?)	177
86	Darajev	2	248 Kunín		639 Romanov		646 Zločovce	
645	Daremča		249 Kuňov	21	Romanovka (jsou různé ?)		590 Zolobky	11
88	Dembrová	36	253 Kurmoje	9	434 Rožiště	16	591 Zolotijev	10
89	Dembr.-Višněv	15	254 Kursiky	6			592 Zvinače	5
94	Deteniče	3	257 Kvaserovka		435 Rubaný Most		593 Žalobovo	6
98	Dolhov	4	264 Leonovka	48	438 Rudňa bazar		594 Židičín	2
100	Dorohobuš		265 Lepšovka	6	439 Rudňa Počajevs.	6	598 Žornovština	
103	Dorosina	43	266 Lesná	87	440 Ržev		599 Žukovec	7
104	Dranča Polská	5	267 Levkovská Kol.		626 Řičky			
105	Drozdně	1	269 Libivé		441 Sadílkov	3		
111	Dzeržinsk	78	272 Lipoboky	5	442 Sadov			
115	Ferma Bogomolov		(Lipoboky)		443 Sarny	37		
116	Florovka		276 Lipovec		448 Senkeviči	4		
117	Folvark		(Lipovec)		450 Serboslobodki			
118	Gorošky		281 Lubar	13	452 Skabarovština	1		
121	Habrovka	5	282 Lubny		458 Slavkoviče			
122	Hájce		284 Lučina		459 Slávov	30		
124	Hájky	73	285 Ludvíkov		463 Smyha	15		
125	Hlinky	5	286 Luka	7	467 Sokolova Hora	14		
127	Hluboček	4	288 Majdan Villa	2	469 Sokolovská kol.			
			290 Makoviště		470 Sosnovka	7		

*) Pokud není uveden počet osob, pak obec je do seznamu zařazena na základě členské přihlášky nebo jiného věrohodného zdroje.

